

Z háje na poštu....

....tak zněla pozvánka na dnešní, ještě poslední prázdninovou vycházku. Slíbených 6 kilometrů by neměl být problém, nakonec ale bylo všechno trochu jinak. Již autobus od metra Černý Most víc stál, než jel a nebylo to tím, že by snad řidič usínal, vůbec ne, ti co jeli před námi na tom byli úplně stejně. Konečně jsme se vymotali z Prahy a po chvíli již stojíme na okraji lesa, **Přírodní památky Xaverovský háj**.

Kdysi Xeverov proslavila kuřata, miliony jich tu vykrmili, i do politiky se ty chudinky dostaly jako „bojlery“, je to ale již víc jak třicet let, čas letí, z velkovýkrmny je logistický areál, velkochovy se odstěhovaly na venkov a tak je potřeba hledat jinou zajímavost. Ani nebylo potřeba jezdit někam zvlášť daleko.

Stačila jedna stanice od „kuřat“ a je před námi cesta do háje, toho xaverovského.

Zajímavý příběh této lokality se začal psát již ve středověku, během třicetiletých válek. Stávající obydlí byla válkami zničena, přeživší obyvatelé kamsi odešli a tehdejší úřady usoudily, že vlastně není co a proč opravovat a rozhodly o výsadbě lesa na téměř 70ha.půdy. Buď byli tak osvícení nebo tenkrát měli podobné problémy, jaké zažíváme dnes. Zvolili zajímavou kombinaci více druhových dubin, doplněnou, bukem, habrem, olší, lípou, vrbou a vzácnou břízou pýřitou i bělokorou. Kupodivu se daří tuto druhovou skladbu s menšími obtížemi stále držet a ukazuje se, že je mnohem odolnější na sucho a škůdce než naše, do nedávna vysazované hospodářské lesy. Proto je Xaverovský háj chráněn jako přírodní památka a také jako návod pro budoucí výsadby.

Z mlází rovnou do vysokého lesa, sem tam se objeví strom skutečný stařešina, věk i více jak 100 let

Sucho nás trápí již dlouho, ale před naší procházkou lilo skoro dva dny jako z konve. Možná to bude trochu dramatické. Místy hustý listnatý les se dokáže nasáknout jako houba. Zvláště v blízkosti po deštích probuzených lesních potůčků. A i tady lesníci bojují s nepůvodní vegetací, současně likvidují staré a nemocné stromy, les prosvětlují a tak podporují přirozené zmlazování dubových výmladků.

Cesta se po chvíli mění v pěšinku, snad se v té houštině neztratíme

Severní hranici Xaverovského háje tvoří údolí, jímž protékají potoky Xaverovský a Svěpravický. Sytí dva docela romantické rybníky Barboru a Elišku obklopené z větší části lesem. Barbora se nám vynořila z houštiny jako první.

Rybníky jsou odděleny vlastně jenom hrází Barbory porostlou olšemi. Oba rybníky jsou stejně romantické, i když každý slouží kromě stránky vodohospodářské k jinému účelu. Barbora rybářskému svazu, Eliška je rybník větší, rekreační.

Rybník Eliška je tak trochu překvapení, pro naši krátkou přestávku je jako dělaný. Pěkné, čisté a upravené okolí, dokonce kiosek s občerstvením, kromě nás jenom pár rybářů. Bylo by škoda neudělat také pár fotek.

U Elišky nechybí ani stará vrba (nedávno ošetřená prořezem) ani pořádný vodník. Tak ještě na rozloučenou společná fotka.

Přešli jsme po hrázi a jsme opět na cestě lesem. Míříme k původní hájovně. Xaverovským hájem prochází jedna turistická trasa značená modře a cyklostezka, je tu ale spousta neznačených cest a pěšin, navíc les se stále proměňuje, docela dobře se tu dá i bloudit. Někdy je dobré se i někoho zeptat. Máme kliku proti nám jdou paní učitelky s mateřinkou. A jdou od hájovny, sláva! O té je v průvodcích psáno, že je zajímavá architektonickými prvky připomínajícími období **renesance Itálie 14. – 16. století**. To je hodně odvážné tvrzení, snad ta dvě okénka ve štítu by mohla o něčem renesančním napovídat. Do Florencie to má ale daleko. Spíš je to slušná ruina, i když oplocená.

Máme za sebou další kilometr a jsme na rozcestí turistických tras, říká se tu „V Ořešinách“. My míříme na Běchovice, tak se dostáváme na polní cesty a mimo les. Slunce začíná pěkně připalovat, skutečné obří louže po včerejším dešti ale vysušit nedokázalo. Snažíme se přebrodit, roští z obou stran, uhnout není kam.

Opustili jsme polní cesty a vstupujeme do Lesoparku Vinice. Práce na něm začaly výsadbou zeleně v r. 2007. Park leží mezi technologickým a průmyslovým areálem Běchovice a železniční tratí. Na své si tu mohou přijít vlastně všichni, od malých dětí po seniory a pochopitelně i sportovci.

Dokonce zde bylo otevřeno jedno z největších hřišť na DiscGolf u nás. Je to sport, který vznikl v 70. letech v USA a získal ve světě popularitu.

Něco pro děti něco pro seniory

Zeleň v parku Vinice od roku 2007 pěkně povyroستla, ale stínu zatím moc nenabízí. Je jedna hodina po poledni a teplota na slunci je vražedně tropická, přes třicet stupňů. Bude lepší tady vycházku ukončit. Plánovanou běchovickou Starou poštu radši spojíme s některou z dalších vycházek.

Naštěstí vlaková zastávka Praha - Běchovice střed je na okraji parku. Tak nastupovat, jedeme zpátky do centra Prahy.

25. srpna 2022. Xaverovský háj a Běchovice

Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek

Zajímavé fotografie obětavě pořídily Jiřina Žipková a Lydie Stoupová

Rybník Barbora, utopený v zeleni, ani se nechce věřit, že leží na území Prahy

